

مصرف را کم کنند باید علاوه بر داشتن برنامه، سرمایه‌گذار و نیروی کار توانمند نیز داشته باشند.»

مجلس با تصویب چنین قانون‌هایی، نشان می‌دهد که توجهی به کم‌آبی موجود در کشور و قرار گرفتن ایران در یک منطقه خشک نکرده است. علاوه بر آن سیاست‌گذار کلان کشور نیز راهکاری اعلام نکرده که براساس آن مشخص شود با منابع آبی کمی که در اختیار داریم، چطور می‌توانیم تالاب، آب زیرزمینی پایدار، تمدن پایدار و... داشته باشیم. زمانی که همه این آیت‌ها را کنار هم قرار می‌دهیم، مشخص می‌شود مشکل اصلی مردم نیستند، بلکه سیاست‌های کلان کشور دقیق و درست نیست که مردم را بلا تکلیف کرده است.

آیا می‌توان الگوی پیش‌بینی شده‌ای برای بروز بحران آب در چند سال آینده در کلانشهرهای ایران داشت؟

مدیر آب یکی از شهرها در جلسه‌ای عنوان کرده بود که در حال حاضر ما از عمق ۵۰۰ متری آب استخراج می‌کنیم. از سوی دیگر برخی از شهرها همچون همدان گنجایش توسعه ندارد، اما سیاست‌گذار مدام در حال افزایش جمعیت این شهر است. در حال حاضر مجمع تشخیص مصلحت نظام در حال راه‌اندازی کمیته کاری در حوزه آب است و ما باید مسأله آب را به مهم‌ترین موضوع کشور تبدیل کنیم، زیرا امنیت غذایی، امنیت اقتصادی، امنیت سیاسی و چالش‌های ایران با کشورهای همسایه همگی تحت‌الشعاع چگونگی مدیریت آب است.

این خشکسالی و کمبود آب است که موجب شده در بخش‌های مختلف چالش‌های متفاوتی را تجربه کنیم؛ به طوری که در حال حاضر اغلب شهرها که دارای دریاچه‌ها و تالاب‌های خشک شده هستند، با چالش‌های زیست‌محیطی مواجه شده‌اند، زیرا گردوغباری که از آنها ایجاد می‌شود، منجر به بروز بیماری‌های مختلفی می‌شود.

تهران نیز از عوارض زیست‌محیطی در امان نبوده است، به طوری که دولت به بهانه اینکه در تالاب صالحیه که بین استان‌های البرز و قزوین واقع شده، آب وجود دارد، در آنجا زهکش قرار داده است. در نتیجه با این کار تالاب خشک شده است و به علت اینکه دیگر آبی وارد آن نشده، کشاورزی نیز صورت نمی‌گیرد و به کانون گردوغبار در تهران تبدیل شده است. این آلودگی زیست‌محیطی به اندازه‌ای جدی بود که امسال یک روز به همین دلیل شهر ۱۰ میلیونی تهران تعطیل شد و خسارت قابل توجهی به بخش‌های مختلف وارد شد.

دولت به بهانه اینکه در تالاب صالحیه که بین استان‌های البرز و قزوین واقع شده، آب وجود دارد، در آنجا زهکش قرار داده است. در نتیجه با این کار تالاب خشک شده است و به علت اینکه دیگر آبی وارد آن نشده، کشاورزی نیز صورت نمی‌گیرد و به کانون گردوغبار در تهران تبدیل شده است

نقش و اهمیت حکمرانی صحیح آب در سامان دادن به نحوه مصرف آب را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

اصلی‌ترین نقش در این خصوص را حکمرانی برعهده دارد، به طوری که قوانین، سیاست‌ها و برنامه‌ها... همگی از مؤلفه‌های حکمرانی در بخش آب محسوب می‌شود. اما متأسفانه اغلب اقداماتی که تاکنون در این حوزه توسط حکمران صورت گرفته اشتباه بوده و به همین دلیل است که تاکنون نحوه مصرف آب ساماندهی نشده و مقصر این عدم ساماندهی مردم نیستند، بلکه مقصر اصلی خود حکمرانی است.

چند کلانشهر در آینده دچار بی‌آبی خواهند شد؟

عددی که سه سال پیش وزارت نیرو در این رابطه اعلام کرد بالای ۱۰۰ شهر بود که این آمار مربوط به شهرهای بالای ۱۰۰ هزار نفر می‌شود.

آیا این بی‌آبی منجر به خالی شدن سکنه این کلانشهرها خواهد شد؟

نه، زیرا دولت تمام تلاش خود را می‌کند تا بتواند آب موردنیاز شهرها را تأمین کند. ممکن است در برخی شهرها با قطعی موقت آب مواجه باشیم، اما به هر حال دولت به هر طریقی که است، آب را برای آنها تأمین می‌کند. یکی از موارد مهم در تأمین آن، این است که با چه هزینه‌ای این کار صورت می‌گیرد و همچنین این تأمین آب پایدار است یا خیر؟

برخی کارشناسان از برچیدن سدها و رهاسازی آب پشت سدها به عنوان راهکار عملیاتی آبیگری حوضه‌های آبخیز نام برده‌اند، در حالی که تمام این سدها با مطالعات خاصی همراه بوده‌اند و برای جمع‌آوری سیلاب‌ها و رونق کشاورزی ساخته شده‌اند، با وجود این آیا این سدها باید از بین بروند؟

این حرف نشأت گرفته از عملکرد کشورهای غربی است، اما باید بگویم این‌گونه نیست که بگوییم کشورهای غربی در حال تخریب سدهای خود هستند بلکه در برخی از موارد سدها را تخریب می‌کنند و همزمان سد جدیدی نیز می‌سازند. در مکان‌هایی این سدها را تخریب می‌کنند که نیاز آبی پایین دستی وجود داشته و رسوب‌گذاری شده است. در چنین شرایطی سدها را تخریب می‌کنند تا نیاز اکوسیستم پایین دستی برطرف شده و مشکل آن حل شود. در واقع این گفته‌های صفر و یکی که عنوان می‌شود باید سدها جمع شوند و مشکل ایران سدسازی است در دنیا منسوخ شده؛ زیرا باید در شرایط مختلف متناسب با موضوع، توجه به محیط زیست و توسعه پایدار بررسی می‌کنید، چه اقدامی را باید انجام دهید.

نکته‌ای که در دنیا وجود دارد، این است که در حال حاضر بیشترین توجه به محیط‌زیست است و اعلام می‌کنند حبابه محیط زیست باید پرداخت شود، اما متأسفانه در کشور ما چنین اتفاقی رقم نمی‌خورد. در حالی که در مناطقی از دنیا همچون غرب آمریکا که با خشکی و کم‌آبی مواجه هستند، اول نیازهای اکوسیستم را برطرف می‌کنند و بعد میزان باقیمانده منابع آب را تقسیم می‌کنند. اما در ایران